

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر هر یک از زیرحوضه های حوضه آبریز دریاچه ارومیه در کاهش ناگهانی تراز آب دریاچه با تکیه بر بیلان آب

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی پیامدهای جغرافیایی و اثرات زیست محیطی شرایط دریاچه ارومیه (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمدحسن حیدریان - دفتر مطالعات پایه منابع آب، شرکت آب منطقه ای تهران، تهران

نعمت دهبندی - دفتر مطالعات پایه منابع آب، شرکت مدیریت منابع آب ایران، تهران،

بیت اله داسی - کارشناس ارشد هیدرولوژی

خلاصه مقاله:

حوضه آبریز دریاچه ارومیه واقع در شمال غرب کشور متشکل از 9 زیرحوضه آبریز می باشد. حوضه آبریز مذکور یک حوضه بسته بوده و دریاچه ارومیه پایاب کلیه جریان های سطحی خروجی تولیدی در سطح حوضه آبریز می باشد. مقایسه مولفه های بیلان متوسط دوره دراز مدت و متوسط دوره 10 ساله منتهی به مهر ماه سال 1390 در سطح حوضه آبریز مشخص می نماید که میزان بارش در کل حوضه 8/3 درصد کاهش یافته و در مقابل کاهش میزان بارش مفید (رواناب + نفوذ) 3/30 درصد است. بیشترین میزان کاهش درصد بارش در زیرحوضه های زولاچای و گذارچای 5/12 درصد بوده و در سایر زیر حوضه ها کمتر از 10 درصد می باشد. بیشترین میزان کاهش بارش مفید با 39 درصد مربوط به زیر حوضه شهرچای و باراندوزچای بوده و کم ترین آن با 11 درصد مربوط به زیرحوضه زولاچای می باشد. هم چنین متوسط حجم جریان های سطحی ورودی به دریاچه ارومیه طی 10 ساله منتهی به مهر ماه سال 1390 نسبت به دوره دراز مدت از 4178 میلیون متر مکعب به 1840 میلیون متر مکعب کاهش یافته است. بیشترین کاهش ورودی به دریاچه مربوط به زیرحوضه ی سیمینه رود، زرینه زودو و لیلان چای می باشد که سهم این زیرحوضه در کاهش جریان های سطحی ورودی به حوضه آبریز حدود 5/52 درصد است، حال آن که این حوضه به لحاظ وسعت کمتر از 34 درصد وسعت حوضه آبریز را تشکیل می دهد. با توجه به تحقیق انجام گرفته ایجاد سازه های آبی، کاهش 30 درصدی بارش مفید (ناشی از تغییر اقلیم) به همراه افزایش مصرف آب در سطح حوضه آبریز از مهم ترین علل کاهش حجم جریان های سطحی ورودی به دریاچه می باشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/598053>

